

KÖLTŐ AZ UTCÁN

ERDÉLYI JÓZSEF a fiatal magyar költői nemzedék egyik legkiválóbb tagja maga állott ki az utcára és tiz fillérével árusította verses füzetét. *Felkel a nap* a címe a 32 verset tartalmazó művének. Ez élményéről szól az alábbi verse :

Könnyű állni, ülni érbeöntött,
néma szobrot lármás tereken,
magasztalva márványtalapzatra,
istenülten, de nehéz nekem...

Könnyű állni, ülni árusítva
más megírt fájdalmát-örömet,
kiabálni könyv- és újságcímet,
szerző, író, költő nagy nevét,

de minden perc, óra, nap és bónap,
mély tenger és boszorkánynyomás,
állni, ülni nekem itt az utcán,
úgy érzem, hogy rámszakad a ház,

azt hiszem hogy kifordul alólam
s eltemet az utcaburkolat,
bogy itt állok saját műveimmel,
árusítva önnönmagamat.

Elfordulok, ha valaki rámnéz,
elriasztom a közeledőt,
úgy tartom az árut is kezemben,
mint egy féltett, alvó csecsemőt.

Ez itt az én könyvem, az én vérem,
az én csókom, az én életem
és balálom, nem kiálthatom, bogy
tessék, azt én nem, nem tehetem.

Am vegyék, de annyi mintba olcsón,
mérges törrel döfneék belém,
szennyes ujjal nyúlának sebembe, —
ők akarják, — nem kívánom én.

Volnának a versek bárki másé,
a legrosszabb költő akár,
én kiáltanám, bogy bíre fusson,
terjedjen mint egy világragály.

De magam csak úgy bírok itt állni,
mint egy néma, béna, búskomor,
érből, fából, vagy sárból termett,
alkotóját szégyenlő szobor.

Erdélyi József

A szerkesztésért és kiadásért felelős: Czako Elemér.